

BEROEPSBELANGEN.

Ned. Tandtechnische Vereeniging

De voorzitter W. Geuzebroek hield een inleiding over de door de Vereeniging te eischen bevoegdheden.

De eischen zijn: De instelling van een opleiding met examen en diploma tot tandtechnicus van Staatswege, tot de volgende bevoegdheden: 1. Het verwijderen, ter voorbereiding van den mond tot opname der prothesen, van overgeblevene tandresten en ten ondergang gedoemde tanden en kiezen. 2. Het wegnemen van tandsteen, het reinigen der tanden, verder het afslijpen van tanden en wortels. 3. Het nemen van afdrukken voor het passen en inzetten van prothesen, 4. Het leggen van eenvoudige vullingen, zonder wortelkanaalbehandeling. Als overgang het onmiddellijk afnemen van een examen van tandtechnikers, die zich daarvoor aanmelden.

De opleiding zoo in te richten, dat in betrekking zijnde tandtechnikers deze kunnen volgen. Alleen na een 5-jarigen leertijd en 21 jaar zijnde kunnen tandtechnikers zich hiervoor aanmelden.

Spr. verdedigt uitvoerig dit program.

Ten slotte werd na eenige besprekingen met algemeene stemmen dit program aangenomen.

Bovenstaand bericht knipten wij *onlangs* uit de „Telegraaf”. Het was dus niet het nummer van 1 April! De voorzitter zal waarschijnlijk gedacht hebben: Bescheidenheit ist eine Zier etc. Overigens bewijst het document hoe de Ned. Tandtechnische Ver. eenmaal op het smalle en kronkelige pad der kwakzalverij, naar wij reeds voor jaren voorspelden (T. v. T.) gedwongen is tot het stellen van steeds grootere eischen, die ten slotte weer hun eindpunt zouden moeten vinden..... in het Tandarts-examen. Immers in het Tijdschrift v. Tandtechniek schrijft al een mijnheer, dat hij niet begrijpt waarom men de wortelkanaalbehandeling er ook maar niet bijgenomen heeft. Een beetje pasta en klaar is Kees! Simple comme bonjour! Intusschen zullen

we ons over deze actie nog maar niet al te ongerust maken. Deze vereeniging volgt de leiding van een handjevol menschen, die geen al te gelukkig gevoel hebben van verhoudingen, waarvan naar te vreezen staat te eeniger tijd de volgelingen de dupe zullen worden. Zoo heeft men b.v. het Tijdschrift voor Tandtechniek, dat geen tijdschrift is en met Tandtechniek niet veel te maken heeft. Waarschijnlijk bedoelde men: „Strijdschrift voor tandtechnikers” en zal het op een drukfout berusten, die men toen maar heeft laten staan, maar dergelijke drukfouten zijn er meer. Zoo schijnt het bijv. voor een buitenstaander een moeilijk vraagstuk, om te begrijpen waar die technikers plotseling de wijsheid vandaan moeten halen om aan bovengenoemd program ook maar in bescheiden mate te voldoen. Ziehier echter de sublieme wijze waarop dit probleem is opgelost. Men heeft eenvoudig aan een tandarts gevraagd om een boek te schrijven waar nu precies alles in moet staan wat een techniker die practijk wil doen moet weten. Deze nog onbekende collega heeft aan dat verzoek voldaan en binnenkort mogen wij dus dat werk verwachten en is men deze kleine moeilijkheid weer te boven! En spoedig dan de aldus onderlegde technicus of tandarts tweede klas of dentiste met muziek de practijk ingaan. Wij geven den heeren echter bij voorbaat in overweging: weest voorzichtig! Verdeel uw tijd tusschen „Operatie!”-kamer en laboratorium, ook al krijgt gij het met de conserveerende behandelingen (met of zonder pasta) nog zoo druk. Laat nooit uw technisch werk door een ander in uw laboratorium vervaardigen. Deze zal zich vereenigen, stelt een strijdprogram op..... en krijgt natuurlijk bevoegdheid. Dan wordt het hem weer te druk, hij stelt technikers aan, die maken weer een strijdprogram..... 't wordt een repeteerende breuk!

Intusschen zijn door deze actie twee dingen duidelijker geworden. In de eerste plaats dat de technikers zelf nooit gemeend hebben eenig *recht* te kunnen laten gelden op de prothetische practijk, tenminste geen ander recht dan dat van den kwakzalver die verlangt er lustig op los te mogen knoeien. Of het moment tot het opeischen van een dergelijk recht gelukkig gekozen is, nu juist in al die landen waar dat recht bestond men er op grond van de droeve ervaringen een eind aan gemaakft heeft is een andere kwestie.

Het tweede punt is de vraag of thans niet het oogenblik gekomen is, waarop de tandartsen hebben te zorgen voor het kweeken van menschen die hun eigen vak, de *tandtechniek*, naar behooren verstaan, en daar trotsch op willen zijn, een categorie waaraan in Nederland momenteel een groote behoefte bestaat!

Wij geven dit laatste in ernstige overweging!

RED.

Behandeling door schoolartsen wordt hoe langer hoe meer noodzakelijk geacht, omdat het gebleken is, dat hun adviezen gericht tot den huisarts lang niet altijd het verwachte gevolg hebben. Juist bij ziekelijke afwijkingen van de zintuigen is vaak behandeling dringend noodig, ook de aandoeningen van de huid moeten noodzakelijk regelmatig behandeld worden en ook in Engeland blijkt een dergelijke behandeling, al evenmin als elders, op andere wijze goed mogelijk dan door systematische poliklinische hulp, onder toezicht van geneeskundigen en verpleegsters en ook dáár wordt deze door particulieren of particuliere instellingen niet voldoende verleend. Een rapport van den M.O.H. van Warrington bericht over deze aangelegenheid; hij deelt mede, dat op de *schoolkliniek* verschillende afwijkingen der schoolkinderen behandeld worden, onder meer: tandziekten, neus- en keelaandoeningen en oogziekten. Hoe de geneeskundige wereld hier tegenover staat, vermeldt het rapport niet.

In dit verband is een andere mededeeling uit *The med. Off.* van belang. Het „education committee” van den graafschapsraad van Londen heeft nagegaan, *in hoever de ouders de geneeskundige en tandheelkundige hulp moeten betalen*. Thans mogen dezen niet den vollen kostprijs betalen als zij dit willen, maar wel moet ieder voor de behandeling 3 d. per geval storten. De commissie stelt nu voor, dat voor behandeling van z.g. „minor ailments” gedurende de eerste 14 dagen niets betaald zal worden en daarna 1 sh. per 6 maanden. *Ringworm* wordt geheel kosteloos behandeld. De behandeling van andere ziekten en tandheelkundige hulp zal, in het algemeen, 2 sh. kosten.

De eerste 14 dagen behandeling laat men kosteloos, om niet de kans te loopen dat de ouders worden afgeschrikt en voor kleinigheden geen hulp meer zullen zoeken. De commissie verwacht, dat de kosten van de behandeling op deze wijze vrijwel zullen worden gedekt.

(T. v. G.)

BRESLAU. — Tentoonstelling van geschiedenis der tandheelkunde.

Bij gelegenheid der vergadering van den Zentralverein deutscher Zahnärzte heeft de tandarts-geschiedvorschcr dr. Curt Proskauer een tentoonstelling gehouden van voorwerpen, boeken en afbeeldingen op het gebied van de geschiedenis der tand-

heelkunde, welke hij gedurende twaalf jaren heeft bijeengebracht. De beschrijving in *Med. Klinik*, no. 36, is zóó smakelijk, dat men wel zou wenschen zoo iets ook hier eens onder de oogen te krijgen. Ook door leeken werd veel belangstelling getoond. De verzameling zal in verschillende Duitsche steden en ook te Stockholm en te Lund worden tentoongesteld. Proskauer wenscht een centrum te scheppen, dat van alles wat met de geschiedenis van zijn vak in samenhang staat, kennis neemt, het verzamelt en wereldkundig maakt.

(T. v. G.)